

- integration af personer, der er udstødt af arbejdsmarkedet, jf. dog artikel 127
- lige muligheder for mænd og kvinder på arbejdsmarkedet og ligebehandling i arbejdet.

2. Med henblik herpå kan Rådet ved udstedelse af direktiver vedtage minimumsfor skrifter, der skal gennemføres gradvist under hensyn til de vilkår og tekniske bestemmelser, der gælder i hver af medlemsstaterne. I disse direktiver skal det undgås at pålægge administrative, finansielle og retlige byrder af en sådan art, at de hæmmer oprettelse og udvikling af små og mellemstore virksomheder.

Rådet træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Rådet kan efter samme fremgangsmåde vedtage foranstaltninger til fremme af samarbejdet mellem medlemsstaterne gennem initiativer, der tager sigte på at opnå større viden, udvikle udvekslingen af information og gode erfaringer, fremme nytænkning og vurdere erfaringerne, med det formål af bekæmpe social udstødelse.

Adgangen til at udstede direktiver svarer med enkelte ændringer, der omtales nedenfor under pkt. b), til artikel 2 i aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken.

b) Forholdet til grundlovens § 20.

Artikel 117 giver ligesom det må antages at gælde for artikel 1 i den nævnte aftale om social- og arbejdsmarkedspolitikken efter Justitsministeriets opfattelse ikke i sig selv hjemmel til at udstede retsakter. Allerede derfor kan bestemmelsen ikke antages at forudsætte anvendelse af grundlovens § 20.

For så vidt angår artikel 118, stk. 2, 1. led, må det efter Justitsministeriets opfattelse antages, at direktiver, der udstedes i medfør af aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken, kan have samme retsvirkning i medlemsstaterne som direktiver efter EF-traktatens artikel 189.

De dele af artikel 118, stk. 2, 1. led, som svarer til bestemmelserne i aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken, vil allerede af denne grund ikke indebære (yderligere) overladelse af beføjelser efter grundlovens § 20.

Den nye artikel 118, stk. 2, 1. led, giver på enkelte punkter Rådet en mere vidtgående reguleringskompetence end den, der følger af aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken.

Der gives således udtrykkeligt Rådet adgang til at udstede direktiver vedrørende integration af udstødte personer. Efter artikel 2 i aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitiske forhold har Fællesskabet alene adgang til at supplere medlemsstaternes indsats vedrørende »erhvervsmæssig integration af personer, der er udstødt af arbejdsmarkedet«. I den nye artikel 118 er ordet »erhvervsmæssig« udgået. Rådet vil herefter i princippet kunne supplere medlemsstaternes indsats vedrørende enhver integration af personer, der er udstødt af arbejdsmarkedet.

Efter Justitsministeriets opfattelse kan det give anledning til en vis tvivl, om EF efter den gældende traktat har adgang til at udstede regler om ikke-erhvervsmæssig integration af personer, der er udstødt af arbejdsmarkedet.

Efter EF-traktatens artikel 2 har Fællesskabet som målsætning bl.a. »et højt beskæftigelsesniveau, et højt socialt beskyttelsesniveau, højnelse af levestandarden og livskvaliteten«. Endvidere følger det af EF-traktatens artikel 3, litra i) og j), at Fællesskabets virke skal indebære »indførelse af en politik på det sociale og arbejdsmarkedsmæssige område« og en »styrkelse af den økonomiske og sociale samhørighed«.

Integration af socialt udstødte personer må formentlig antages at være indeholdt i de nævnte mål. Lægges dette til grund, vil der efter artikel 235 kunne udstedes retsakter herom. Det kan i den forbindelse nævnes, at Rådet med hjemmel i artikel 235 har vedtaget afgørelse 89/457 om iværksættelse af et EF-handlingsprogram på mellemlang sigt for økonomisk og social integration af de økonomisk og social dårligt stillede befolkningsgrupper. Afgørelsen indeholder regler om finansiel støtte til bl.a. social integration af visse samfundsgrupper, der er udsat for marginalisering.

På den anførte baggrund er Justitsministeriet mest tilbøjelig til at mene, at der ikke ved den nye bestemmelse i artikel 118, stk. 2, 1. led, gives EF en kompetence, som Fællesskabet ikke har efter den gældende traktat.

Bestemmelsen i artikel 118, stk. 2, 3. led, er ny og modsvares ikke af en tilsvarende bestemmelse i aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken. Som anført ovenfor giver bestemmelsen Rådet adgang til at vedtage foranstaltninger til fremme af samarbejdet mellem medlemsstaterne vedrørende bekæmpelse af social udstødelse gennem initiativer, der tager sigte på at opnå